

Jevgeni Boenimovitsj

Molenbeek. Een palimpsest

tijd van brood en tijd van ontbering
van verzen en bommen van oorlog en vrede
tijd van romige dorpsgezichten
tijd van ruige fabrieksterreinen
van bruisende centrumwijken
van babylonische spraakverwarringen

op het plaveisel van nog natte kasseien
komen sporen van schoenen tevoorschijn
joden die aan de pogroms zijn ontkomen
italianen jagers op geluk
strengere marokkaanse vrouwen

oude platanen in de ban van een stenen poortje
zijn ziek herinneren zich altijd nog levend

in verlaten fabrieken dure appartementen
of clochards
of een school voor moderne dans

tijdperken en winden in namen van straten
een melkbus op de stoep door de tijd omgegooid

windroos die draait van noordoost naar zuidwest
tijdroos in molenbeek een palimpsest

*

lang zo lang zitten we in een café bij het raam
zoet zo zoet drinken we eindeloze muntthee
wat druilerig hier wat winderig wat stroomt de tijd
over het glas het geheugen de weg en gezichten van mannen

*

opa spreekt zijn eigen taal

vader spreekt zijn eigen taal
en Frans

jij spreekt frans
vlaams
en soms ook nog met opa in zijn taal

zoon spreekt engels-frans-vlaams
en blijkbaar ook nog een beetje duits

zoon verstaat de vreemde taal van opa niet
zoon woont op de andere oever

*

de zon is zonder visum achter de horizon geglipt
de regen trekt door de stad zonder papieren
het gras is opgeschoten zonder vergunning
de lucht door longen ontvreemd draagt geen certificaat

het leven is illegaal

*

als een scholier voor de test
blok ik herhaal ik
de simpele meetkunde van straten
kwadraten van ramen
kubussen en parallellepipeda
van fabriekswijken

de klokkentoren staat loodrecht op de markt
wat bewezen moest worden

achter de liniaal van het kanaal
de vijfhoek van brussel
de levens op twee oevers snijden elkaar niet
dat is het axioma van de evenwijdige lijnen
wat niet bewezen moet worden
maar begrepen

*

een meisje in het raam
schaamde zich dook achter het gordijn
een scholier stootte mij met zijn tas
en keek om
een barman met een buikje
kwam lui vanachter de bar
en bracht thee

getuigen en omstanders

een natte hond aan de leiband
een natte huisvrouw aan de leiband
een vrouw met zwarte hoofddoek vanuit de apotheek
een baby vanuit de kinderwagen
een kunstenaar uit het raam van zijn atelier
toeristen vanuit de autobus

vanboven van opzij vanachter

een clochard die bij het kruispunt lag
zag mijn schoenen
twee kraaien op een geroeste buis
zagen mijn gebroken paraplu
een zigeunerin zag mijn handpalm

en de inhoud van mijn zakken
de politie ziet alles

mijn leven
een permanent alibi

*

de ijzeren lijn van de sporen
scheidt sterker dan talen en goden

snijdt lucht land geur klank als een mes
molenbeek oud en nieuw oost en west

alleen de naam is net als het weer voor allen gelijk
en als shunts verbinden lange passerelles wijk met wijk

*

een halte onderweg was molenbeek
een uitstap die voor eeuwig bleek
hier zijn je huis je verdriet je vertier
maar waarom komen anderen hier?

Vertaling uit het Russisch door het Gentse Collectief van poëzievertalers